20/04/2022

Η κορωνίδα της επαιτείας του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

«… πρέπει να σας πω ότι δεν είναι εύκολη υπόθεση η ζητιανιά αυτή. Πολλές φορές βλέπεις την πόρτα να κλείνει μπροστά σου και τηλέφωνα να κλείνουν χωρίς απάντηση…».

Γράφει ο Ορφέας Μπέτσης

Πρόκειται για λόγια του Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ. κ. Αναστασίου σε γιορτή των Εκπαιδευτηρίων «**Πνοή Αγάπης**» τα οποία είχε την ευλογημένη πρωτοβουλία να ιδρύσει και να λειτουργεί στα πλαίσια της προσφοράς της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην παιδεία. Δεν εκφράζουν πόνο και ούτε παράπονο. Μάλλον πρόκειται για καύχημα. Ένα παράδοξο τρόπο να υπερηφανευτεί κανείς όπως μας συνηθίζει ο Αρχιεπίσκοπος των εκπλήξεων. Διότι πιστεύει όπως ομολογεί

στον Θεό των εκπλήξεων...

Κι επειδή Τον πιστεύει και Τον μιμείται.

Είναι μέρες τούτες που προσπαθούμε να βρούμε παραδείγματα πως η διδασκαλία του Κυρίου καθώς οδηγείται προς τη Σταυρική θυσία επιμένει ώστε όποιος θέλει να είναι πρώτος στη Βασιλεία του Θεού πρέπει να είναι διάκονος όλων. Υπηρέτες αναζητά ο Χριστός διότι ο ίδιος έδωσε το παράδειγμα.

Η ύψιστη προσφορά στον ανθρωπισμό και την ανύψωση του ανθρώπου.

Και επί το πλείστον διερχόμενη η κοινωνία όλη αυτή τη σκληρή δοκιμασία με την εμπόλεμη σύγκρουση στην Ουκρανία, την κρίση της οικονομίας, την δοκιμασία της φτώχειας ανεπάρκειας, αναζητά σημεία αναφοράς.

Το έργο του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου στην Αλβανία – και αλλού όπου στο παραγωγικό και δημιουργικό διάβα του- αποτελεί όντως οδοδείκτη για όσους έχουν την καλή προαίρεση να το αντικρίσουν. Παράδειγμα προς μίμηση και όχι για προσεγγίσεις καυχησιάρικες απ' τις οποίες εξ άλλου εκείνος αποφεύγει.

Εξ άλλου ήρθε στην Αλβανία όπου ήταν και παραμένει τόσο έντονη η ανάγκη να διακονηθεί ο άνθρωπος.

Χωρίς άλλες επεκτάσεις και εισαγωγές, μάλιστα χωρίς αναφορές στο σύνολο του έργου που εδώ και 30 χρόνια συντελείται για την εκ των ερειπίων του διωγμού ανάσταση της Ορθοδόξου Εκκλησίας, αξίζει η ματιά να στραφεί και πάλι στο ουσιαστικό έργο παιδείας που επιτελεί ο Αρχιεπίσκοπος. Είναι καρπός και κορωνίδα της ζητιανιάς του. Ο Αρχιεπίσκοπος εξ άλλου δεν ντρέπεται, απεναντίας το θεωρεί τίτλο τιμής ότι είναι διεθνής ζητιάνος.

Τα λόγια του ότι πόρτες κλείνουν αδιάκριτα και τηλέφωνα δεν ολοκληρώνουν την απάντηση δεν αποτελούν έκφραση ντροπής. Εκείνος εξ άλλου τι να ντραπεί;

Η ζητιανιά του είναι για τόσο υψηλό σκοπό όπως: η διάδοση της γνώσης, η διαπαιδαγώγηση μιας νέας γενιάς σε άλλα ιδανικά και πρότυπα, η διάχυση και πρακτική εφαρμογή της επικοινωνίας πολιτισμών, γλωσσών, νοοτροπιών.

Μάλλον έλεγχο αποτελούν τα λόγια του Αρχιεπισκόπου των φτωχών κι αδικημένων. Έλεγχο γι αυτούς που μπορούν να συμβάλουν και επιδεικνύουν σκληροκαρδία. Για αρνητικές συμπεριφορές που καθηλώνουν και δεν επιτρέπουν την ανύψωση της διάθεσης προσφοράς και αλληλεγγύης.

Πρόκειται όντως για ένα έργο τόσο μεγάλο που καμιά φαντασία όσο δυνατή και να είναι δεν μπορεί να συλλάβει. Έχει ανάγκη το κριτήριο της πίστης και ειδικά την ανιδιοτελή θυσία και ανυστερόβουλη προσφορά όπως του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου για να μπορέσει να είναι πραγματικότητα.

Ένα δίκτυο πλέον των τριάντα νηπιαγωγείων, τρία μεγάλα 9-Χρόνα σχολεία, 6 λύκεια, τεχνικό λύκειο, πανεπιστημιακό κολλέγιο, τρία οικοτροφεία.

Επειδή είμαστε στους αριθμούς ας αναφερθούν ακόμη μερικοί: πλέον των 800 παιδιών παρακολουθούν στα νηπιαγωγεία, 600 νεανίδες και νέοι στα λύκεια γενικά ή επαγγελματικά, 950 περίπου μαθητές στο 9-χρόνο κύκλο υποχρεωτικής παιδείας και επίσης οι φοιτητές του πανεπιστημίου **ΛΟΓΟΣ.** Μια πολιτεία ζωντανή και μάλιστα μια οικογένεια αγάπης.

Και θα μπορούσε να προσθέσει σ’ αυτούς τις δεκάδες κι εκατοντάδες των αποφοίτων. Διότι αυτή είναι η μοναδικότητα των Εκπαιδευτηρίων του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου, ότι καταφέρνουν να διαιωνίζουν τη σχέση και την επικοινωνία. Εδώ όντως οι αριθμοί χάνουν τη λογική.

Και ας προστεθούν οι κύκλοι κατήχησης, οι κατασκηνώσεις παιδιών και νέων. Θα χρειαστούν πολλές σελίδες να περιγραφούν λεπτομέρειες.

Μια παράμετρος που έχει τη δική της σημασία να αναφερθεί ότι πέραν των άλλων προσφέρουν εργασία σε εκπαιδευτικούς και βοηθητικό προσωπικό συμβάλλοντας ουσιαστικά στην επαγγελματική τους αποκατάσταση και εξέλιξη. **Πλέον των 90 νηπιαγωγών, 80 δασκάλων δημοτικής εκπαίδευσης, 60 καθηγητών λυκείου απασχολούνται μόνιμα ενώ άλλο τόσοι ως ωρομίσθιοι ενώ στις υπηρεσίες υποστήριξης των σχολείων και υπηρεσιών των μαθητών προσφέρεται εργασία καθημερινά σε πλέον των 50 προσώπων.**

Τα περισσότερα αποτελούν πρότυπα επεμβάσεων στον τομέα της παιδείας ενώ βρίσκονται στην πρωτοπορία της εκπαίδευσης στη χώρα όπως τα αποτελέσματα τους αποδεικνύουν. Προσφέρουν όχι απλά υψηλή παιδεία και μέριμνα για την συνολική διαπαιδαγώγηση του παιδιού και των νέων.

Και μεγάλο μέρος αυτού του έργου επιτελείται στην ύπαιθρο με τις γνωστές δυσκολίες στην διεκπεραίωση του, όπως στις περιοχές της Μητροπόλεως Αργυροκάστρου. Το πιο ουσιαστικό όμως είναι το γεγονός ότι το έργο αποτελεί κοινωνική προσφορά δεδομένου ότι η συμμετοχή των οικογενειών είναι σχεδόν συμβολική έναντι του πραγματικού κόστους διδασκαλίας και υπηρεσιών υποστήριξης.

Διαιωνίζεται η προσπάθεια του Αρχιεπίσκοπου Αναστασίου για να κρατηθεί σε ώρες δοκιμασίας ζωντανή η προσπάθεια διότι βλέπει να διαχέεται στην κοινωνία ο καρπός της αγάπης. Και διότι μέσω της αγάπης αυτής στηρίζεται η ελπίδα. Είναι πλέον δεκάδες οι νέοι και νέες που αποφοίτησαν απ' τα σχολεία του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου έχοντας τη μοναδική εμπειρία γαλούχησης με τις υψηλότερες αξίες και ιδανικά. Έχουν μάλιστα ολοκληρώσει και τα πτυχία τους… έχουν γίνει γονείς και τα παιδιά τους είναι πλέον μαθητές των ίδιων σχολείων που πήγαν εκείνοι.
Τι πιο συγκινητικό; Τι καλύτερο καρπό να αναμείνει ο «επαίτης» Αρχιεπίσκοπος;

Αλήθεια ποιο υψηλότερο είναι το μήνυμα της Αναστάσεως του Χριστού; Και ποιο καλύτερο παράδειγμα ανθρωπισμού στις μέρες μας ζητούμε απ' αυτό που ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος προσφέρει υπομένοντας την προσβολή της ζητιανιάς;

Και παροτρύνει ευχαριστώντας όλους αυτούς τους εργάτες της μάθησης: «… η αγάπη σας να αναβλύζει απ' τον κόπο. Η ελπίδα σας να είναι γεμάτη υπομονή…»!